

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Καλώς ήρθατε και καλή σας μέρα. Καταλαβαίνετε, κυρία Παυλίδου, ότι η παρουσία του Δημάρχου, του Προέδρου, της Αντιδημάρχου και του Προέδρου της Βιβλιοθήκης, σημαίνει ότι τουλάχιστον τα βιβλία μας δεν θα βρεθούν στο ρέμα της Χελιδονούς, παρά τις δυσκολίες τις οποίες αντιμετωπίζουμε. Και όπως επίσης ένα βαρύτατο γριπώδες σύνδρομο με κάνει να μιλάω έτσι και αυτό θα μου το συγχωρήσετε φαντάζομαι.

Ξέρετε ότι εδώ έχουμε ένα ιστορικό, το οποίο στο Δήμο μας οφείλεται περισσότερο στην παρουσία των δύο κοριτσιών, τα οποία οργάνωσαν την όλη προσπάθεια και την πορεία του πλουτισμού της Βιβλιοθήκης. Γιατί ο πλουτισμός της Βιβλιοθήκης νομίζω ότι είναι και ένα δείγμα, που χαρακτηρίζει τη φιλοσοφία ενός φορέα.

Εμείς, οι σχετικά μεγαλύτεροι, έχουμε ζήσει την εποχή των Βιβλιοθηκών, σαν ένα είδος απαγορευμένο ή σαν ένα είδος δυσπρόσιτο. Θυμάμαι όταν ήμουν φοιτητής, εκείνα τα περιέργα ωράρια, που η Βιβλιοθήκη δεν ήταν ανοιχτή όλη την ημέρα. Λειτουργούσε περίπου τις ώρες που λειτουργούσε και η σχολή, μα τις ώρες που λειτουργούσε η σχολή, έπρεπε να είσαι στο μάθημα. Ή εκείνη η τελετουργική σχέση που είχε με το βιβλίο ο τότε Βιβλιοθηκονόμος. Είχε μια μυστικιστική σχέση, δηλαδή το να δανειστείς ένα βιβλίο, θυμάμαι, ήταν μια διαδικασία πάρα πολύ δύσκολη εκείνη την εποχή. Και σε μια εποχή που θα έλεγα ότι η προσέγγιση με το βιβλίο μιας κατηγορίας πολιτών, είχε και ένα χαρακτήρα ιδεολογικό. Δηλαδή, η προσπάθεια για διάβασμα, εκείνη την εποχή, πρόβαλε κάποιες ανησυχίες και μια συγκεκριμένη αντίληψη της νεολαίας εκείνης της εποχής, για τα γράμματα, για την παιδεία, για τον πολιτισμό, για την πολιτική. Τα μέσα βεβαίως που διαθέταμε τότε ήταν πάρα πολύ μικρότερα, πιστεύω ότι τώρα δίνονται μεγαλύτερες ευκαιρίες, αλλά όλη αυτή η αντίληψη που σας περιέγραψα και που εγώ την έχω ζήσει έντονα, όπως επίσης και το ακριβό βιβλίο τότε. Δηλαδή η δυνατότητα πρόσβασης στο βιβλίο ήταν μικρότερη απ' ό,τι είναι σήμερα. Ο δανεισμός μεταξύ μας ήταν ένας συνήθης τρόπος για να διαβάσουμε κάποια βιβλία εκείνη την εποχή που εγώ ήμουν φοιτητής ή μαθητής, αν θέλετε.

Όλη αυτή η φιλοσοφία, νομίζω ότι έχει κληρονομηθεί και στις επόμενες γενιές. Δηλαδή, αυτό που λένε ότι ο Έλληνας δεν αγαπάει το βιβλίο, όπως το αγαπάει ο Ευρωπαίος, είναι μια πραγματικότητα, αλλά έχει μια ρίζα. Γι' αυτό τα είπα όλα αυτά στην αρχή. Πιστεύω ότι έχει αυτή τη ρίζα μιας προσπάθειας απόστασης από τη γνώση, που επιτηδευμένα κρατιόταν, τουλάχιστον κάποιες εκατοντάδες χρόνια πριν στη χώρα. Νομίζω ότι τώρα βρισκόμαστε σε μια άλλη τροχιά, οφείλω να ομολογήσω ότι οι δημόσιοι φορείς, δεν βοηθάνε τόσο πολύ το βιβλίο. Υπάρχουν άνθρωποι με μεράκι, ερασιτέχνες, οι οποίοι παίζουν αυτό το ρόλο. Δεν ξέρω το υπουργείο Παιδείας και το υπουργείο Πολιτισμού, δεν ξέρω ποια είναι η συμμετοχή τους, όπως επίσης ξέρω ότι είναι πάρα πολύ μικρές οι επιχορηγήσεις που δίνονται στις Βιβλιοθήκες, μετά από έναν τεράστιο αγώνα που πρέπει να καταβάλλει κάθε Διοικητικό Συμβούλιο της Βιβλιοθήκης για να φτάσει σ' ένα αποτέλεσμα.

Γι' αυτούς όλους τους λόγους, θέλω να σας ευχαριστήσω που ήρθατε για να συμβάλετε με τις απόψεις σας σ' έναν προβληματισμό γύρω απ' το βιβλίο, το οποίο νομίζω, ότι το έχουμε ανάγκη, γιατί σας βεβαιώνω ότι το διάβασμα είναι, πιστεύω, ένας τρόπος ζωής. Θυμάμαι πολύ πιο ευχάριστα διάβαζα τα βιβλία όλης αυτής της γκάμας της εκδοτικής, από τα βιβλία μου στις σπουδές μου. Αυτό είναι κάτι που έχει κληρονομηθεί, έστω και αν η κόπωση μετά από κάποια χρόνια διαβάσματος σε κάνει να έχεις μια μικρότερη σχέση με το βιβλίο απ' ό,τι είχες. Όμως, αυτό που είπε η κυρία Παυλίδου ότι η πρόσβαση στη γνώση είναι μια διαρκής και συνεχής σχέση με το βιβλίο, δεν είναι ένα μέγεθος πεπερασμένο, αλλά νομίζω ότι απεικονίζει μια πραγματικότητα και κάνει πιο σημαντική την προσπάθεια την οποία εσείς έχετε να κάνετε.

Μ' αυτά τα λίγα λόγια θέλω να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στη δουλειά σας και να σας πω ότι οι συνεργάτες μου κι εγώ είμαστε πάντοτε ανοιχτοί για οποιαδήποτε πρόταση μπορείτε να μας κάνετε και που έχει σχέση με την ανάπτυξη των Βιβλιοθηκών

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ τον κ. Δήμαρχο για τα όσα μας είπε. εκ. των οποίων συνάγεται ότι θα μας είναι αρωγός και βοηθός σε όλες μας τις δυσκολίες αλλά και στον εμπλουτισμό της Βιβλιοθήκης, ούτως ώστε να καταστεί πραγματικά ένα πνευ

ματικό κέντρο που θα ικανοποιεί όλες τις αναζητήσεις των διαφόρων δημοτών, οι οποίοι ανήκουν στις διάφορες κατηγορίες ταξικές,

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εμείς, κύριε Πελτίκογλου, δεν θέλω να το λέω αυτό, αλλά μου δώσατε αφορμή, ολοκληρώνουμε σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, την κατασκευή μιας νέας Βιβλιοθήκης, την οποία την ξέρετε, χθες είδα και φιλοτεχνημένη τη μακέτα με την πρόταση για επίπλωση, νομίζω ότι είναι ένας πάρα πολύ ωραίος χώρος, ο οποίος θα αναβαθμίσει τη δραστηριότητα. Πιστεύω ότι όταν ένα κτίριο, που είναι 1200 μέτρα, το μισό του κτιρίου το διαθέτεις για μια Δημοτική Βιβλιοθήκη, όταν υπάρχει και τέτοια πενία δημόσιων κτιρίων, το ξέρετε αυτό το πράγμα, καταλαβαίνετε ότι υπάρχει μια φιλοσοφία στο συγκεκριμένο Δήμο. Νομίζω ότι εκεί θα μπορέσετε ν' αναπτυχθείτε, παρά του ότι υπάρχουν επεκτατικές τάσεις από τους διαχειριζόμενους τη Βιβλιοθήκη επί του κτιρίου.

ΠΕΛΤΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι αναγκαίο και ελπίζω ότι θα μας ικανοποιήσετε το αίτημα μας αυτό, το οποίο χρονίζει. Θα παρακαλέσω τώρα τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Βιβλιοθήκης και Σύμβουλο του Δήμου Ηρακλείου, κ. Τσουλουχά, να μας απευθύνει λίγα λόγια.